

dem paa to forskellige Maader. Man aflaster dem ved Regulering paa Brændselet, som man drager ind under § 2, og man aflaster dem endvidere med Hensyn til Børnebespisningen. Derimod, indrømmer jeg, er der faktisk sket en Forhøjelse af de 15 Kr. ved de 9 Kr., saa man kan i en vis Forstand nok sige, at man derved er kommet op til 24 Kr., men det er sket paa den Maade, at de 9 Kr. skal bruges efter § 2, saa at Staten kommer til at yde $\frac{2}{3}$ til alle disse Foranstaltninger. Deri ligger i Virkeligheden hele Finessen. Men man opnaar ganske det samme, naar man forhøjer de 15 Kr. og lader de Principper, der er nedlagte i Dyrtidsloven nu, være de raadende. Saa opnaas i Virkeligheden det, at Kommunerne kan regulere efter § 2, ganske som de vil, trække Grænsen ganske, som de vil for dem, der er vanskeligt stillede, og Staten kommer baade efter § 1. og § 2 til at svare $\frac{2}{3}$ af Beløbet. Det vilde derfor interessere mig meget, om virkelig den højtærede Minister eller det Parti, som følger ham, vilde vise mig, hvad det er for en Samfundsfølelse, der er bedre udviklet og forstaaet hos de Herrer, naar man foretrækker det Forslag, de Herrer støtter, for det, som mit Parti har fremsat under Forhandlingen.

Med Hensyn til Skatterne har jeg den Opfattelse, at det, der her er foreslaaet, skal forstaaes saadan, at det Beløb, der udkommer, naar man i Kommunen har trukket det afgiftsfri Beløb fra, beskattes man efter stigende Skala. Jeg forstaaer altsaa Paragraffen saaledes, at den er et Baade—og. Men der er en anden Ting, jeg ikke er klar over. Der er henvist til den Begrænsning, der findes i den stigende Skala i Statsskatteloven af 1912 med de Ændringer, der er indførte i 1915 og 1917, men jeg er ikke klar over, hvordan dette skal forstaaes, naar Kommunalbestyrelsen, forudsat at Loven gaar igennem saadan, skal til at ligne. Jeg ser ganske bort fra Loven af 1912, men i Loven af 1915 er der en stigende Skala fra 1,4 til 6 og i Tillægsskatten af 1917 — og ogsaa ved den forrige Tillægsskat —, den, vi lever under i Øjeblikket, er det saaledes, at for de laveste Indtægter under 1,000 Kr. er det, saa vidt jeg husker, $\frac{1}{2}$ pCt. og for 1,000 Kr. 1 pCt., og saa stiger det op til 8 pCt. Nu vil jeg gerne vide, hvilken Lovene man skal rette sig efter, hvilken stigende Skala man skal gaa ud fra, eller om man ogsaa her skal gaa ud fra et Baade—og og regne med den ordinære Skattelov af 1915 plus Tillægsskatten af

1917. Der vil da i Virkeligheden fremkomme en Stigning af 1 til 14. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Ja, det er Meningen). Tak, saadan har jeg ogsaa forstaaet det, men andre har draget dette i Tvivl. Der vil saa med andre Ord blive tre Gange saa stor en Stigning, man kan udnytte. Jeg skal ikke udtale mig om Realiteten i dette, jeg har blot villet have konstateret, hvordan man retteligt skulde forstaa dette, saa kan enhver sætte sig hen og udregne, hvad Skalaen bliver.

Maa jeg saa overfor det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) sige, at saa vidt jeg husker, er det anden Gang, det ærede Medlem drager det af ham omtalte Tilfælde frem — første Gang var det under Finanslovens første Behandling —, at en Kommunalbestyrelse i Sorø Amt ikke havde praktiseret den kommunale Dyrtidslov. Det kan godt være, jeg ved det ikke, det er umuligt at kende samtlige nogle og tres Landkommuner i Sorø Amt og vide, hvordan hver enkelt Kommune har reguleret. Men det ærede Medlems Udtalelser her beviser intet. For at man kan undersøge det af ham anførte Tilfælde, maa det ærede Medlem nævne, hvad det er for en Kommune, han sigter til, og hvordan Forholdet er med den omtalte Enke. Det er ikke tilstrækkeligt at sige, at der er en Enke, der har faaet 400 Kr. efter Enkeloven og 21 Kr. i Dyrtidshjælp, i alt 421 Kr., og saa sige, at det er et Bevis for, at Kommunalbestyrelsen ikke har understøttet den vedkommende Enke paa forsvarlig Maade. Jeg ønsker ikke at holde Haanden over eller dække noget som helst, hvis Enken er behandlet paa en uforsvarlig Maade af en Kommunalbestyrelse, men for at rette en saadan Beskyldning mod en Kommunalbestyrelse maa man have bedre Oplysninger om Forholdene, thi ellers kan man gøre Uret. Jeg kunde ogsaa ønske, at det ærede Medlem nærmere vilde pointere, paa hvilken Maade Enken har faaet disse 21 Kr., thi det ærede Medlem er jo kendt med, at der i Sorø Amt i 3 Maaneder er prisreguleret med Hensyn til Brød, og at der er en Nedsættelse af 30 Øre pr. Brød pr. Individ i disse 3 Maaneder. Er dette nu indbefattet i de 21 Kr., eller hvordan er det? Det forekommer mig, at naar man retter en saadan Beskyldning mod en Kommunalbestyrelse, har man en Pligt til nærmere at forklare os, hvorledes Forholdet er, og hvad den vedkommende har fortjent. Saadan i al Almindelighed at fremkomme med en saadan Beskyldning betyder ingen Ver-